

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

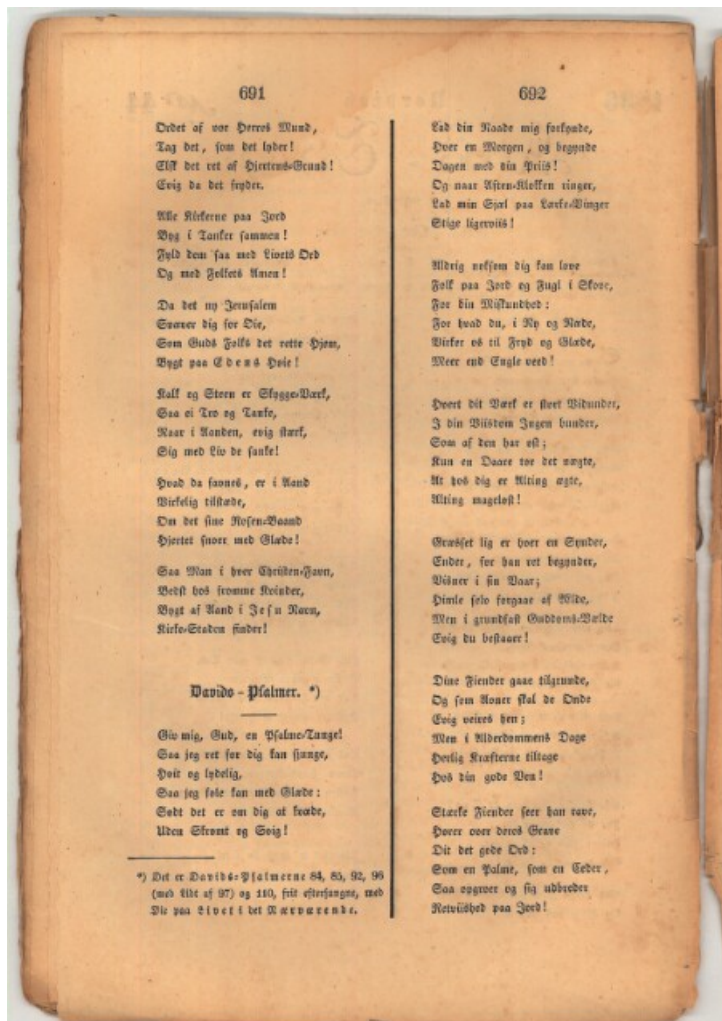
Titel: Salmer i anledning af jubelfesten 1836

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Salmer i anledning af jubelfesten 1836", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 691. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1836_567-txt-shoot-idm335/facsimile.pdf (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Dødet of vor Herred Mand,
 Tag det, som det lyder!
 Al det ut of Hjertens-Gnød!
 Gøig da det fryder.

Alle Kirkerne paa Jærd
 Høgt i Tausler sammen!
 Høld den saa med Værd
 Og med Høfets Hæder!

Da det ny Jerusalem
 Svæver dig for Dø, som
 Som Gud's Folk det rette Hjem,
 Høgt paa Guds Høje!

Kalk og Steen er Skjægs-Værd,
 Saa ei Tro og Tænk,
 Raar i Hænder, øv sig stærk,
 Og med Gud de sank!

Hvad da fæstet, er i Mand
 Virkelig tilfødt,
 Den det sine Høfets-Hæder
 Hjertet sunder med Glæde!

Saa Man i hver Skriden-Hæder,
 Høft hos samme Hæder,
 Høgt af Mand i Jesu Hæder,
 Kirke-Stæden fæder!

David's - Psalm. *)

Giv mig, Gud, en Psalm-Længsel
 Saa jeg vet for dig kan sange,
 Høit og høfelig,
 Saa jeg føle kan med Glæde:
 Sødt det er om dig at sange,
 Uden Skæmt og Gøig!

*) Det er David's - Psalmene 84, 85, 92, 95
 (med titel af 97) og 110, frit efterlyst, med
 de paa titel i det Nærværende.

Lad din Haade mig fæstgæde,
 Døer en Høfets, og begynde
 Dagen med din Høit!
 Og naar Kirke-Stæffen sanger,
 Lad min Høit paa Kirke-Stæffen
 Etige Høitværd!

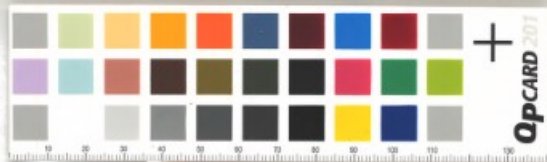
Mitig refsen dig kan løse
 Høit paa Jærd og Høit i Skov,
 Høe din Høitværd:
 Høe toad du, i Hø og Høde,
 Høer et til Høit og Høde,
 Høer end Engle værd!

Høer dit Høit er Høit Høitværd,
 I din Høitværd Jagen høder,
 Som of den har et;
 Kun en Døer toe det søgte,
 At høe dig er Høitværd,
 Høitværd søg!

Høer sig er Høer en Høitværd,
 Høder, for den vet Høitværd,
 Høder i sin Døer;
 Høitværd søe Høitværd af Høit,
 Men i Høitværd Høitværd-Høitværd
 Høitværd du Høitværd!

Dine Høitværd søe Høitværd,
 Og som Høitværd skal de Høitværd
 Høitværd Høitværd;
 Men i Høitværd Høitværd
 Høitværd Høitværd Høitværd
 Høitværd Høitværd!

Stærke Høitværd søe kan søe,
 Høer over Høitværd Høitværd
 Dit det gode Høitværd:
 Som en Høitværd, som en Høitværd,
 Saa søgter og sig Høitværd
 Høitværd paa Jærd!

Vemhre skal i dine Gaarde,
 Du end sat i Dage haarde,
 Dømt et Hjerte-Elud,
 Vedde sig paa gamle Dage,
 Modens Hjert og Slev gjentage:
 Gledet er Gud!

Hjerten, den søgte til Herte min:
 Uvov end min Side i Høhed din,
 Mens Jeg lægger Dig under Jod
 Døer en Jette, fra Dig medhødet!
 For Du er mig kjær over Alle!

Søret of Jæn, det er Dig kragt,
 Uvov mellem Hjerternes uforsagt!
 Efter er Du paa din Kræftes Dag,
 Videre mine gior klar din Sag,
 For Du er mig kjær over Alle!

Døret jeg var, og gior ei det en,
 Lykt er ogsaa dit Hjerterom,
 Mangen-Stierren er gammel en,
 For den Stødes dog ledt var Du,
 For Du er mig kjær over Alle!

Hjerten, der stæer ved din heire Haand,
 Kampere tarmer, som Manges Hand,
 Hjør for Hjørten som hørskuld,
 Konger Mæster som hat ensfuld,
 For Du er mig kjær over Alle!

Høllens Dæmmer er den som Jod,
 Døretet bryder som med sit Od,
 Høllens Døret dog spuler ei,
 Kilde en ledtfer som paa Hans Mel,
 For Du er mig kjær over Alle!

Konge og Kiskap til reig Tid!
 Sid paa din Dørene, som Selen bidd!
 Høllens Konge, det er dit Ravn,
 Høllens Dø er din Jodo-Stavn,
 Gled mig kjær over Alle!

Høggelig, reig,
 Gud, er din Hølig,
 Indelig Høig,
 D, hvor mit Herte
 Kænges med Smette,
 Gæller i Len,

Efter at giøde din Høligdem prød,
 Efter at lee bed den levende Gud!

Gødhødens Kilde!
 Korte og sildre
 Gøstsmødet er Du;
 I dine Sale
 Gøuro meder Sæle,
 Ram det du!

Sen ved dit Herte den hødrende Høig,
 Und Du i Raade din Jener et Høig!

Høet Dig at besøge,
 Høiste Høffe
 Hølder Man ret,
 Der høster Tange
 Høig at fange
 Høder ei trøt,

Til den ei lægger, og tager ei fra
 Høllens det høige Høllens!

Alle dog herredt
 Høllens bedt
 Høllens dig trøt,
 I Høllens
 Lee den høllens,
 Høllens det høige;

Ja, i høet Høllens, fra Taarernes Dal,
 Høer Du en Høllens til Høllens Sal

Høllens og høllens,
 Høllens, høllens,
 Høllens høllens,
 Høer i høllens,
 Høllens høllens,
 Høllens høllens,

Dit, hvor det Die, som grøder ei høer,
 Gøllens Gud i sin Høllens høer

